

Nr 36

Av herr **Elmwall**, om istandsättande av vägen Mellösa—Fjällskäfte
över Harpsund.

Hastigt atomåldern kommer — sprider teknikens favörer.
Alltmer standarden stiger ständigt, ibland i etapper.
Rationellt har ju näringslivet ökat vårt välstånd,
produktionsresultatet växer med hjälp av maskiner.
Särskild betydelse tillmäts den tätande motortrafiken.
Utomordentligt bekvämt den flyttar personer och varor,
närmande bygd till bygd och krympande avstånden samman.
Därför vi vägarna bygger att tåla det hårda slitaget.
Somliga vägar har dock sina brister i kapaciteten.

Dyrbar man kan nog beteckna Sörmlands erkända skönhet.
Ekarnas lummiga kronor når över glittrande sjöar.
Mycket har bygden besjungits, mycket den lovats med rätta,
odiskutabelt kan prisas ock Sörmlands idoga släkte,
kvinnor och män som arbetar fram sina skördar ur jorden,
rörelseidkare, köpmän och folk på bruk och fabriker.
Allmänt kan sägas att bygden är givande skön för turisten.
Trivsamma byar ser man liksom ensamma kojor,
imponerande miltals också slottsherrars säten.
Norrut ett stycke från Flen där ligger det välkända Harpsund.

Ärorik nämner vi Harpsunds historia, känd genom sekler.
Rekreation är dess uppgift nu för regeringens främste.

Nu kan ibland regeringens chef excellensen Erlander
östört få vila på Harpsund, trött av regeringsbestyren,
gräva och påta i jorden, glömma kanslihusets gråhet.

Idealiska dagar förvisso kan bjudas på Harpsund.
Näckrosor gungar som ögon på böljorna nere i viken.
Gullvivor lyser i parken, sippor och liljekonvaljer.
Excellensen kan vila, trött efter hårda strapatser,
njuta av solen och luften, lyssna till trastarnas jubel.

Farande dit kommer också många goda kolleger.
Antalet ofta är stort som gästar det lantliga Harpsund.
Rikets finansminister synes här ofta i laget
andas med välbehag in den ljuvliga doften av klöver.

Också det händer ibland att inbjudes oppositionen,
många av riksdagens män, de folkvalda representanter.

Mycket kan sägas om detta som hände och händer på Harpsund.
Arbetets mödor dock oftast fyller de gamla gemaken,
näringslivet och LO samlas till toppkonferenser.

Ävenså kallats på sistone ut att komma till Harpsund
representanter för jordbruk och småföretagaregrupper.

Frågor av yppersta vikt behandlas i rådslag på Harpsund,
önskemål framförs från olika håll om stora reformer.
Rastlöst i cirklar runt kretsen vandrar då värden på stället,
samlande intryck, med händerna lagda i kors över ryggen,
ihärdigt tänkande över problemens svårighetsgrader.
Kanske då klarnar en lösning inom det möjligas gränser.
Tålmodigt måste man vänta medan tankarna mognar
inbördes så som de plägar när kloka huvud slås samman.
Glöden i kvällen sakta falnar på härden i Harpsund.

Bäst är att mötas öga mot öga som ärliga kämpar,
avsikter mäta och pröva i meningars brytning logiken.
Ryktbart är Harpsund redan som debattdagars centrum.
Avskräckansfull är dock vägen som ringlande leder till borgen.

Endast i sällsynta fall en riksviktig led kan väl sägas
råkåt i sådant skick som den riskfulla vägen till Harpsund.
Livsfarligt hårnålstvärt här ringlar och slingrar sig vägen.
Antalet backar är stort till men för trafiksäkerheten.
Närmast historiska ter sig vägbanans farliga kurvor,
dragna i stigen som kriterterna trampat i tidernas gryning.
Efteråt har inte inträffat mycket till vägens förbättring.
Resande farande fram där fasar för lurande faror.

Riskerna delas av alla som farorna vågar att trotsa.
Ej är det sällan det händer att bilar i kurvorna krokar.
Gående folk från orten ofta tar skydd på ett gärde.
Envar och alla i fruktan trängs på den krokiga vägen,
representanter för dem som kallar sig socialister,
antalet också är stort av folk som borgerligt tänker.
Ryktet förtäljer det hänt, excellensen har hamnat i diket.

Växande oro har folk för excellensen och andra.
Innan det blivit för sent måste vägbanan rätas och bättras.

Odiskutabelt skall sägas detta i fråga om Harpsund,
primitiv väg är en nesa som allvarligt vanärrar landet.
Plikten bjuder att skyndsamt säkra den tättrafiken.
Oppositionen må villigt räcka den hjälpende handen.
Nu är bensinskatten höjd och penningar saknas det inte.
Eftersätta ej längre vi kan då vägen till Harpsund.
Riksdagen därför må skyndsamt kraftfulla åtgärder vidta,
anhålla genast om förtur för Harpsund i vägplan för Sverige.
Redan det tövats för länge, nu har vi tiden för handling.

Med stöd av vad sålunda anförts får jag hemställa,
att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla
om skyndsamma åtgärder för tillfredsställande iståndsätt-
ning av vägen Mellösa—Fjällskäfte över Harpsund.

Stockholm den 17 januari 1962

Emil Elmvall